

บทที่ 5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ

งานวิจัยลวดลายบนเครื่องถ้วยสุพรรณบุรีครั้งนี้ เมื่อใช้การศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบในเชิงประวัติศาสตร์ศิลปะ พบข้อสันนิษฐานใหม่ว่ารูปแบบของลวดลายบางกลุ่มนั้นสามารถกำหนดอายุได้ราวครึ่งหลังของพุทธศตวรรษที่ 20 เพราะแสดงถึงความสัมพันธ์กับลวดลายในงานประณีตศิลป์และงานสถาปัตยกรรมในสมัยอยุธยาตอนต้น ผลการศึกษานี้แสดงให้เห็นว่าลวดลายข้างต้นมิได้เกิดขึ้นจากอิทธิพลของรูปแบบศิลปะขอมที่ผสมผสานกับรูปแบบของศิลปะทวารวดีแต่เพียงประการเดียว แต่ยังสื่อถึงการผสมผสานรูปแบบบางประการจากศิลปะในสมัยอยุธยาตอนต้น

ส่วนประเด็นเรื่องการกำหนดอายุ ผู้วิจัยพบว่าหลักฐานข้อมูลใหม่นั้น ยังไม่เพียงพอที่จะใช้วิเคราะห์เพิ่มเติมเกี่ยวกับอายุของแหล่งเตาสุพรรณบุรี รวมทั้งไม่สามารถนำมาสร้างการลำดับอายุ (กาลานุกรม) และวิวัฒนาการลวดลายของเครื่องถ้วยสุพรรณบุรีได้ เพราะจำนวนตัวอย่างลวดลายจากถาวรขุดค้นทางโบราณคดีที่แหล่งเตาสองครั้งมีไม่มากนัก แม้จะมีการค้นพบหลักฐานเครื่องถ้วยสุพรรณบุรีเพิ่มขึ้นหลายแห่งในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา แต่ตัวอย่างเครื่องถ้วยสุพรรณบุรีเหล่านี้ยังมีปริมาณไม่มากพอ และไม่สามารถตรวจสอบรูปแบบโดยละเอียดเพื่อนำมาเก็บสถิติได้

แต่อย่างไรก็ดี ผลการศึกษานี้แสดงให้เห็นอีกแง่มุมหนึ่งของการสร้างสรรค์ลวดลายของแหล่งเตาสุพรรณบุรีว่า มีคตินิยมในการตกแต่งลวดลายที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน กล่าวคือกลุ่มลวดลายพิเศษเพื่อรับใช้พิธีกรรมต่างๆ เช่น พิธีกรรมสำคัญสำหรับชนชั้นผู้นำที่สันนิษฐานว่าอาจสร้างขึ้นเพื่อรับใช้ราชสำนัก และพิธีกรรมที่เกี่ยวข้องกับความตาย ในขณะที่บางลวดลายจัดเป็นกลุ่มลวดลายเพื่อการค้า

นอกจากนี้ ผลการศึกษาเรื่องความหมายของลวดลาย สรุปได้ว่า ลวดลายบนเครื่องถ้วยสุพรรณบุรีมิได้สร้างขึ้นเพื่อความสวยงามเท่านั้น แต่ยังแฝงไว้ซึ่งบริบทอื่นทั้งทางสังคม วัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ ซึ่งนับได้ว่าเครื่องถ้วยสุพรรณบุรีได้ทำหน้าที่อย่างครบครันทั้งด้านประโยชน์ใช้สอย ตลอดจนการสะท้อนแนวคิดและความเชื่อของผู้สร้างสรรค์และผู้บริโภคอย่างสมบูรณ์แบบ